

Ξημέρωσε Κυριακή...

Γράφει και επιμελείται: Η Βασιλική Σωτηριάδη

Ξημέρωσε Κυριακή. Χτυπάει το ξυπνητήρι. Είναι τόσο γλυκός ο ύπνος, κι όμως, ο χαρμόσυνος χτύπος της καμπάνας μου θυμίζει πως πρέπει γρήγορα να σηκωθώ, να βιαστώ να πάω στην Θεία λειτουργία. Σηκώνομαι, ετοιμάζομαι, και παίρνω τον δρόμο μου. Προχωρώντας, μ' αυτήν την χαρά και προσμονή ότι ο Χριστός περιμένει εκεί μπροστά στο άγιο θυσιαστήριο, κάτι παράξενο, παράδοξο θα έλεγα, παρατηρώ τριγύρω μου. Παρέες στα καφενεία απ' την μια μεριά, μια νοικοκυρά να απλώνει τα ρούχα της απ' την άλλη μεριά... Άλλοι να φωνάζουν, άλλοι να βάζουν σκούπα, άλλοι να στέκονται σκυθρωποί μπροστά στην αράδα από εφημερίδες του περίπτερου... Φαινόταν σαν μια απλή καθημερινή μέρα, καθένας ακολουθούσε την ρουτίνα του, το μόνο διαφορετικό, η λιγοστή κίνηση στους δρόμους. Έτσι απόρησα, έλεγξα το ημερολόγιό μου, όχι δεν είχα κάνει λάθος, ήταν πράγματι Κυριακή.

Συνέχισα τον δρόμο μου με σκέψεις να με ταλαιπωρούν. Γιατί όλοι αυτοί οι άνθρωποι επιλέγουν να κάνουν άλλες δουλειές, με αφοσίωση και προγραμματισμό;

Γιατί όμως δεν προγραμματίζουμε και λίγο απ' τον χρόνο μας να τον αφιερώσουμε με την ίδια αφοσίωση στον Θεό; Ποιο το όφελος να στρεφόμεσθε σ' Αυτόν κυρίως στις δυσκολίες της ζωής μας; Ήδη στη Βίβλο, απ' το κεφάλαιο της Γένεσης παρατηρούμε πως ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο σε έξι μέρες, την δε έβδομη ξεκουράστηκε. Κι αυτήν την λεπτομέρεια δεν μας τη δίνει ασκόπως η Βίβλος, ο Θεός μας υποδεικνύει πώς να φερόμαστε, ήδη απ' την αρχή της δημιουργίας.

Δεν ζητώ από κανέναν να αφήσει όλες τις εργασίες του. Όμως, δεν θα μπορούσαμε μόνο τη Κυριακή, να θυσιάσουμε δυο ώρες από τις δουλειές μας; Να τις θυσιάσουμε για τον Θεό μας που μας προσφέρει απ' την στιγμή που γεννηθήκαμε και δεν παύει ποτέ να μας ευεργετεί; Να θέσουμε σωστά τις προτεραιότητες μας, να προσφέρουμε έστω αυτό το μικρό που μπορούμε στον Θεό. Δεν είναι μόνο για τα δύσκολα ο Θεός μας, ας γίνουμε κι εμείς απ' την μεριά μας άρχοντες, να εκτιμήσουμε όλα αυτά που έχουμε, να είμαστε αυτάρεσκοι και άρα ευγνώμονες απέναντι σε εκείνον που είναι ο Πατέρας μας.

Δεν θέλω να σας κουράσω άλλο, το μόνο που θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας, είναι κάτι που άκουσα σε μια ομιλία και πραγματικά με σημάδεψε: "πηγαίνω στην εκκλησία με χαρά πολλή για να ευχαριστήσω τον Θεό, πρώτον που μπορώ να πάω στην εκκλησία! Ξέρεις πόσοι άνθρωποι είναι άρρωστοι στο νοσοκομείο και θέλουν αλλά δεν μπορούν να εκκλησιαστούν; Δεύτερον, που θέλω να πάω στην εκκλησία! Ξέρεις πόσοι άνθρωποι πάσχουν από κατάθλιψη και δεν έχουν όρεξη να σηκωθούν απ' το κρεβάτι τους να κάνουν

το παραμικρό βήμα; Και τρίτον θέλω να ευχαριστήσω τον Θεό που υπάρχει η εκκλησία! Ξέρεις πόσοι συνάνθρωποί μας στο εξωτερικό αναζητούν μια εκκλησία και πρέπει να διανύσουν χιλιόμετρα για να βρουν τον οίκο του Θεού;"

Γι αυτό πριν ξεκινήσεις τις δουλειές σου αύριο το πρωί, θυμήσου πως είναι Κυριακή! Κι έχουμε άπειρους λόγους να πάμε να πούμε το ευχαριστώ μας στο καλό μας Θεό!